

Ναρκισσιστική διαστροφή είναι η διαστροφική λειτουργία σε μια ναρκισσιστική προσωπικότητα...

Στο DSM IV, το εγχειρίδιο της διεθνούς ταξινόμησης των ψυχικών ασθενειών, η ναρκισσιστική διαστροφή δε συγκαταλέγεται στις διαταραχές προσωπικότητας. Στις σεξουαλικές διαταραχές ή στις διαταραχές προσωπικότητας περιλαμβάνονται μόνο οι σεξουαλικές διαστροφές.

Η ναρκισσιστική προσωπικότητα περιγράφεται ως εξής (παρουσιάζει πέντε τουλάχιστον από τις ακόλουθες εκδηλώσεις):

- Το άτομο έχει μια αίσθηση μεγαλείου, πιστεύει ότι είναι σημαντικό.
- Είναι απορροφημένο από φαντασιώσεις μεγάλης επιτυχίας, εξουσίας.
- Πιστεύει ότι είναι «εξαιρετικό» και μοναδικό.
- Έχει πολύ μεγάλη ανάγκη θαυμασμού.
- Πιστεύει ότι όλα του οφείλονται.
- Εκμεταλλεύεται τον άλλο στις διαπροσωπικές του σχέσεις.
- Δεν έχει ενσυναίσθηση.
- Ζηλεύει συχνά τους άλλους.
- Επιδεικνύει υπεροπτική συμπεριφορά.

Η περιγραφή του Otto Kernberg, στα 1975, σχετικά με τη ναρκισσιστική παθολογία είναι πολύ κοντά σε αυτό που ονομάζουμε σήμερα ναρκισσιστική διαστροφή: «Τα κυριότερα χαρακτηριστικά της ναρκισσιστικής προσωπικότητας είναι αίσθημα μεγαλείου, ακραίος εγωκεντρισμός, απόλυτη απουσία ενσυναίσθητης κατανόησης για τους άλλους, παρά τη δίψα για θαυμασμό και επιδοκμασία.

Αυτού του είδους οι ασθενείς αισθάνονται απέραντη ζήλια για όσους κατέχουν πράγματα που δε διαθέτουν οι ίδιοι ή για όσους χαίρονται απλώς τη ζωή τους. Δεν έχουν πραγματικά συναισθήματα και δεν μπορούν να κατανοήσουν τα περίπλοκα συναισθήματα των άλλων. Τα συναισθήματα των διεστραμμένων ατόμων δεν είναι διαμορφωμένα, παρουσιάζουν σύντομες εξάρσεις και, έπειτα, χάνονται. Αγνοούν κυρίως τα πραγματικά αισθήματα της θλίψης και του πένθους. Η αδυναμία τους να έχουν καταθλιπτικές αντιδράσεις αποτελεί θεμελιώδες γνώρισμα της προσωπικότητάς τους. Όταν υφίστανται εγκατάλειψη ή απογοήτευση, μπορεί να είναι φαινομενικά σε κατάθλιψη, στην ουσία όμως πρόκειται μάλλον για οργή ή για μνησικακία με επιθυμία εκδίκησης παρά για πραγματική θλίψη για την απώλεια του ατόμου που αγαπούσαν».

Ο Νάρκισσος, όπως παρουσιάζεται στον Οβίδιο, θεωρεί ότι υπάρχει κοιτάζοντας τον εαυτό του στον καθρέφτη. Περνάει τη ζωή του αναζητώντας την αντανάκλαση του στο βλέμμα των άλλων. Ο άλλος δεν υπάρχει ως άτομο, είναι καθρέφτης. Ο Νάρκισσος είναι ένα άδειο κέλυφος, χωρίς ίδια υπόστασή, είναι ένα «ψευδο», που προσπαθεί να

δημιουργήσει ψευδαίσθηση για να καλύψει την ανυπαρξία του. Το πεπρωμένο του είναι μια προσπάθεια να αποφύγει το θάνατο. Ο Νάρκισσος εν υπήρξε ποτέ ως ανθρώπινο ον και, επομένως, αναγκάστηκε να επινοήσει το παιχνίδι του καθρέφτη για να έχει την ψευδαίσθηση ότι υπάρχει. Παρ, όλο που ο καθρέφτης επαναλαμβάνει και πολλαπλασιάζει το είδωλο, το άτομο αυτό είναι φτιαγμένο πάνω σε κενό.

Απόσπασμα από το βιβλίο «Η Ηθική Παρενόχληση» της Marie-France Hirigoyen, μετάφραση Μαριλένα Γεωργιάδου. Πατάκη

[Πηγή](#)